

Bencsik Gábor: Szilveszteri rémálom

2016 január 07. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Népességsere zajlik az önmaga biológiai reprodukciójára képtelen Európában, és ostoba, aki azt hiszi, hogy ez nem jár majd kultúracserével is.

Még annál is ostobább, aki azt hiszi, hogy ez csöndben, barátságosan megy majd végbe. Olyan konfliktusok réme

fenyeget, amilyenek?l eddig csak a történelemtényekben olvashattunk.

1986. április 26-án, hajnali fél kettőkor robbanás történt a csernobili atomreaktorban. A szocialista országok hatóságai megpróbálták eltitkolni az eseményeket, Magyarországon csak két és fél nappal később adott hírt róla a rádió. A titkolózással a hatóságok látszólag a lakosság érdekeit védték (ne törjön ki pánik), valójában azonban súlyos károkat okoztak. A késedelem már akkor világos bizonyítéka volt mindenki számára annak, hogy a szocialista országokban hiányos a sajtószabadság.

2015 szilveszteréjszakáján több német nagyvárosban észak-afrikai, azaz arab származású fiatalok százai, esetleg ezrei minden korábbi feltételezést felülmúló durvasággal molesztáltak és kiraboltak a városok fűterein szórakozó több tucat, esetleg több száz nőt. A német hírforrások négy napon át hallgattak az esetről, s csak a növekvő felháborodás és a közvetlen információs csatornákon terjedő hírek hatására számoltak be róla. A titkolózással a sajtó látszólag a lakosság érdekeit védte (ne törjön ki idegenellenes zavargás), valójában azonban súlyos károkat okozott. Kérdés, vajon a késedelem mindenki számára világos bizonyítéka-e annak, hogy Németországban hiányos sajtószabadság.

Mert hogy hiányos, az most már egyértelmű. Németország elveszítette azt a képességét, hogy a polgárai hiteles információk alapján megfelelő döntéseket hozhassanak a saját jövőjükért. A cenzúrát nem valamely hivatal gyakorolja (amelyet ki lehetne játszani), hanem a politikai és kulturális elit közmegegyezése arról, hogy mit lehet leírni és mit nem. E konszenzus mögött természetesen jutalmazó- és büntetőeszközök is állnak: a tilalomszegők kiközösítésre és elbocsátásra számíthatnak, a sorba beállók viszont elismerésre és jól fizető állásokra.

A szilveszteri rettenet és annak médiája minden eddiginél élesebb fénnel világított rá arra, hogy mivé korhadt mára az egykor tiszteletre méltó nyugat-európai liberalizmus: a francia jakobinusok és az orosz bolsevikok doktrínáival vetekedő dogmává, amely egyre kevesebbet tér, egyre többet tilt, és csak saját rögeszméit támogatja.

Csak hogy erre most rámehet az egész európai kultúra, mindaz az érték, mindaz a szabadság, amelyet a földrész lakói az elmúlt kétezer évben kiküszködtek. A szilveszteri terület erről sokkal többet árult el, mint a párizsi vérengzés. Hiszen területek mindig voltak és lesznek, a terror, ha mégoly megrázó is, életünk része, mint a repülőgépkatasztrófák. Gyilkosok a legbékésebb, legszabadabb országban is elszabadulhatnak. Szilveszterkor azonban nem néhány fanatikus terület támadott, hanem maga a bevándorló nép, azok, akiknek csak két pohár bor és elég nagy tömeg kell, hogy semmibe vegyék minden értékünket.

És a magát liberálisnak valló elit még most sem hajlandó szembenézni a ténnyel, hogy mindnyájunk jövőjét tették, teszik ma is kockára. Még most is arról papolnak, hogy senkit sem lehet megítélni a bűrszíne alapján. Mintha itt a bűrszínről volna szó, nem pedig arról a kulturális meghatározottságról, amelynek egy egész hatalmas életmódot szentelt

Claude Lévi-Strauss, a strukturális antropológia megalkotója.

Mert hiszen igaz ugyan, hogy születése pillanatában minden ember tiszta lap (most tekintsünk el a prenatális, születés előtti hatásoktól), a második pillanattól fogva azonban ez a lap folyamatosan teleíródik hitekkel, vágyakkal, félelmekkel, szokásokkal, amelyeket mind-mind a környezetünkől öröklünk és a gyermekeinknek adunk tovább.

Hazug dogma, hogy minden ember a többitől teljesen függetlenül illeszkedik a világba. Közösségek, kultúrák részei vagyunk, akár akarjuk ezt, akár nem. A szilveszteri részeg banda közösségként lett külön-külön elviselhető egyénenként agresszív hordává, olyan közösségként, amelynek az értékei fényévekre vannak a miénktől. És azzá lesz megint, amint alkalmá adódik rá.

Akik az elmúlt évben betódultak Európába, és akiket a mai liberalizmus makacsul és hazug módon menekülteknek nevez (ugyan mi elől menekülnek Görögországban, Szerbiában, Horvátországban, Szlovéniában, Ausztriában?), valamennyien veszedelmes csomagot hoznak magukkal:

a saját értékrendjüket. És itt a legkevésbé a vallásról van szó, hanem például arról, amit egy fiatal férfi egy nőről gondol.

Népességcsere zajlik az önmaga biológiai reprodukciójára képtelen Európában, és ostoba, aki azt hiszi, hogy ez nem jár majd kultúracserével is. Még annál is ostobább, aki azt hiszi, hogy ez csendben, barátságosan megy majd végbe. Olyan konfliktusok réme fenyeget, amilyenekről eddig csak a történelemtényekben olvashattunk.

Az igazi kérdés ma az, hogy Európa képes-e megállítani ezt a népességcserét. Megnyugtató válasz erre még nincs, elsősorban azért nem, mert a földrész legnagyobb hatalmú politikusai egyelőre nem is akarják megállítani. És az öncenzúrával megnyomorított nyugat-európai sajtó nem képes ellátni a feladatát, nem képes kifejezni a

lakosság akaratát, nem képes saját álláspontjuk feladására szorítani a politikusokat.

Magyarország ebben a helyzetben egyet tehet: amennyire lehet, megpróbál kimaradni a népességcseréből. Ebben az ügyben amit lehetett, a magyar kormány megtette. Az önzés kultúrájának eluralkodása, a gyermektelenség azonban minket is fenyeget. Ha ebből ki tudunk törni, ha visszanyerjük a képességünket a gyermekek szeretetére, akkor viszont – ha még nem kés? – tölünk tanul majd Európa.

Bencsik Gábor - A szerző újságíró

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

